

וזהו שבארו בעלי המשנה, כל הקורא קריאת שמע כאלו אוהו חרב פיפיות בידו, והרי פרושהו, על מטתו - להגן מן המזיקים. אבל בקריאת שמע של התפלה, ארון המזיקים קשור, אין לו רשות לברח, ואשרי מי ששוחט אותו באותו זמן, לקיים (כא להרגו) השכם להרגו בתפלה, שנאמר בה וישכם אברהם בבקר, כל שכן מי שלא חושש לכבודו לשחט יצרו ושונאו, שאין שונאו לחוד, אלא שונאו של הקדוש ברוך הוא, שפכל יום תובע את חטאי בניו, לשחט אותם.

ואף כן צריך להעבירו מן השמים והארץ, כמו שהעבירו משמש והלבנה, ואף כן צריך להעביר אותו ואת בת זוגו משני פסאות. זהו שכתוב פסא כבוד מרום מראשון, ששם הקדוש ברוך הוא ושכינתו בשני כסאות, ושם הקדוש ברוך הוא ושכינתו כמו השמש והלבנה, ועל שם נקרא פי שמש ומגן יהוה אלהים. ובאותו זמן יתקיים בו, לא יבוא עוד שמש וירחף לא יאסף.

וכן צריך להעבירו משמאלו של הקדוש ברוך הוא, שהיא גבורה, שמשם, מצפון תפתח הרעה, ושם יבא לתבע חטאים מאלו שנאמר בהם בנים אתם ליהוה אלהיכם.

משם ואילך, אותם שרים ועבדים, מצד של חיות הפסא שרים וממנים, מצד של הפוכים שמאירים בשמים ובארץ עבדים, וזהו אם פכנים אם פעבדים, וזהו שצריך להניף אותו חרב לששה צדדים, שהם

והאי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין, כל הקורא קריאת שמע, כאלו אוהו חרב פיפיות בידו, והא אוקמוהו על מטתו, להגן מן המזיקין, אבל בקריאת שמע דצלותא, ארון המזיקין קשור, לית ליה רשו למברח, וזכאה איהו מאן דשחיט ליה בההוא זמנא, לקיים (כא להרגו) השכם להרגו בצלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, כל שכן מאן דלא חשש ליקריה לשחטא יצריה ושנאיה, דלית שנאיה לחוד אלא שנאיה דקודשא בריך הוא, דבכל יומא תבע חובין דבנוי לשחטא לון.

ואוף הכי צריך לאעברא ליה משמיא וארעא, כגוונא דאעבריה משמשא וסיהרא, ואוף הכי צריך לאעברא ליה ולבת זוגיה מתרין פרסין, הדא הוא דכתיב (ירמיה יז יב) פסא כבוד מרום מראשון, דתמן קודשא בריך הוא ושכינתיה בתרין פרסין, ותמן קודשא בריך הוא ושכינתיה פשמשא (דף ט ע"ב) וסיהרא, ועל שמייהו אתקרי פי שמש ומגן יהוה אלהים (תהלים פד יב), ובההוא זמנא יתקיים ביה, לא יבא עוד שמש וירחף לא יאסף (ישעיה ס כ).

והכי צריך לאעברא ליה משמאלא דקודשא בריך הוא דאיהי גבורה, דמתמן מצפון תפתח הרעה (ירמיה יד א), ותמן ייתי למתבע חובין, מאלין דאתמר בהון בנים אתם ליהוה אלהיכם (דברים יד א).

מתמן ואילך אנון שרים, ועבדים, מסטרא דחיוון דכרסיא שרים וממנן, מסטרא דככביא דנהרין בשמיא וארעא עבדין, והאי איהו אם פכנים אם פעבדים, והאי איהו דצריך לאנפא ליה חרבא לשית סטרין, דאנון שמיא וארעא, שמשא

שמיים וארץ, שמש ולבנה, פסא דין וכסא רחמים, להעביר סמא"ל ונחש מהם, שמצד שולט סמא"ל ובת זוגו.

וצריך לקשר אותו ברצועות התפלין - שנים בשני קרניו, ואחד ברוע. ואחר כך ישחט אותו בקריאת שמע כדי שלא יתקרב לצד הגבורה, אבל מצד של הספירות וההויות שלהן, נאמר לא יגרף רע, והנר הקרב יומת.

ועוד, ה' של יד פהה, שהיא יונה קדושה, מצפצפים לה בניה בכמה צפצופים של זמירות, שירות ותשבחות והודאות, עד שמורידים אותה אליהם. הרי כשמורידים אותה אליהם, קושרים אותה ברצועה, שהיא ו', שש תבות היחוד, והינו הסוד של והיה לאות על ידכה, הקשר של שניהם, זה י' וזה יחוד, ולכן בקשר של שניהם - מי ששח שיחה בניהם, שהיא שיחת חלין, עברה היא בידו, שעשה בה פרוד בין ו'ה, שהוא עמוד האמצעי ומלכותו.

תפלין של ראש של הקדוש ברנף הוא, שהוא ו', היא ה' עליונה האם העליונה, עטרת תפארת, עליה נאמר פארך חבוש עליך, אלו תפלין שבראש, וזהו סוד הו"ה, שנאמר בו הנה יד יהו"ה הו"ה וכו', ולכן פרושהו בעלי התלמוד הגרושלמי, היות באמצע.

יד יהו"ה מזמין, שנאמר בה וירא ישראל את היד הגדולה, מצד החסד - יד רמה מצד התפארת, שנאמר בה ובני ישראל יצאים ביד רמה. יד חזקה באמצע, שהיא יד יהו"ה עליה נאמר והיה יהו"ה למלך על

וסיגרא, פסא דין וכסא רחמים, לאעברא סמא"ל ונחש"ש מניהו, דמסטררא דלהון שליט סמא"ל ובת זוגו.

וצריך לקשרא ליה ברצועין דתפלין, תרין בתרין קרנוי, וחד בדרועא, ולבתר ישחוט ליה בקריאת שמע, בגין דלא יתקרב לסטררא דגבורה, אבל מסטררא דספירן והויות דלהון, אתמר לא יגרף רע (תהלים ה ה). והנר הקרב יומת (במדבר א נב).

ועוד ה' דיד פהה, דאיהי יונה קדישא, מצפצפאן לה בנהא בכמה צפצופין דזמירות שירות ותשבחות והודאות, עד דנחתין לה לגבייהו, הא נחתין לה לגבייהו קשרין לה ברצועה, דאיהי ו' שית תיבין דיחודא, והינו רזא והיה לאות על ידכה (שמות יג ט), קשוטא דתרוייהו דא י', ודא יחוד, ובגין דא בקשוטא דתרוייהו, מאן דשח שיחה ביניהו, דאיהי שיחת חולין, עברה היא בידו, דעבד בה פרודא בין ו"ה דאיהו עמודא דאמצעייתא ומלכותיה.

תפלין דרישיה דקודשא ברין הוא דאיהו ו', איהי ה' עלאה, אימא עלאה, עטרת תפארת, עלה אתמר פארך חבוש עליך (יחזקאל כד יז), אלו תפלין שבראש, והאי איהו רזא הו"ה, דאתמר ביה הנה יד יהו"ה הו"ה וכו' (שמות ט ג), ובגין דא אוקמוה מארי דתלמודא ירושלמי, הויות באמצע.

יד יהו"ה מימינא, דאתמר בה וירא ישראל את היד הגדולה (שם יד לא) מסטררא דחסד, יד רמה מסטררא דתפארת, דאתמר בה ובני ישראל יוצאים ביד רמה, יד חזקה באמצעייתא דאיהי יד יהו"ה הו"ה, למטהו הו"ה, להיות רחמים מפל צד, דין פבוש באמצע, יד רמה